

slavenskim glazbotvorcem. Profesori njegovi odvrtili bi ga bili možda umah s početka od te tobože lude nakane, da nije u tom poslu posredavao slavni naš pjesnik i pisac Stanko Vraz, koji je dalje vidio nego svi tadašnji praški glazbenici, odgojeni po komandi i u duhu njemačkom.*

Verno je poslušal Vraz slovenske pesmi in melodije ne le svojega rodnega kraja, marveč cele Slovenije. Sam si je na note del slovenske narodne melodije ter jih je do l. 1844. imel že do 400. Ne motimo se, ako trdimo, da se je baš po njegovem vplivu na Hrvatskem udomačilo toliko slovenskih narodnih pesmi. Lisinski sam je 1852. l. uglasbil „Slovenske pučke pjesme“ (Popotnik pridem čez goro. — Tam na placi v jedni gasi. — Pridi, Gorenjc. — Od straže Hrvaške. — Fanti se zbirajo. — Zjutra se stanem). — Bil je pač Vraz za ilirsko dobo posebljena vzajemnost slovensko-hrvatska.

O petdesetletnici smrti Lisinskega in o svoji sedemdesetletnici je pri „Matici Hrvatski“ slavni glasbenik Kuhač priredil in popolnil to svojo knjigo o Lisinskem, ki je prvič izšla l. 1877.

Slovinci častimo spomin Lisinskega in čestitamo Kuhaču. Kdor želi videti žive slike in časov našega preporoda, naj čita Kuhačevo knjigo!

Dr. Fran Ilešič.

U sumraku, drama u četiri čina, napisao Fran Hrčić. Samobor, 1905. Tiskara Eugena Košaka. O tem dramatičnem delu še izpregovorimo. Cena knjigi, ki se dobiva po vseh knjigarnah, je 1 K 60 h.

Gerhart Hauptman: Utopljeno Zvono. To dramsko bajko v petih činih je iz nemškega na srbski jezik prevedel R. I. Odavić (Belgrad, državna štamparija kraljevine Srbije, 1905.) Prevod, ki obsega 169 strani v osmerki, stane 2 K.

Dr. Fran Ilešič.

Novi akordi. IV. letnik, štev. 4. in 5. (januar in marec 1905). V štirih svojih moških zborih, oziroma čveterospevih: „V samotah“, „Zlata doba“, „Prošnja“ in „Oreh“ podaje Emil Adamič lep plod svojega razvijajočega se glasbenega nadarjenja. Zborne te skladbe so zanimive, glasi se v njih krepak značaj in pa moški temperament, ki je prost vsake sladkobnosti in ki ravno zato prijetno uzadovoljuje. Plesen zbor je dr. Gustava Ipavca moški zbor „Na plesu“, srečno zaokrožen po primerni svoji melodiki in veseli ritmiki. Med zборе umetniško višje stopnje je šteti dr. Gojmira Kreka mešani zbor „Kanglica“; peti ga bodo morali pač le izbrani zbori, katerim se nudi v tej skladbi virtuozna koncertna točka, ki bode prijetno uzadovoljila tudi po svoji ljubeznivi invenciji. Isti skladatelj nadaljuje v svojem „Eremitu“ svoj klavirski ciklus „K Böcklinovim slikam“, Jos. Procházk a pa je pričel z dvema točkama „Promenada“ in „Valse“ priobčevati svoj klavirski ciklus „Karneval“. O vrlinah Procházkove muze ni treba govoriti, znana je briljantnost in melodičnost njegovih s pravo umetniško roko pisanih skladb. Klavirsko skladbo lahkega sloga podaje dr. Benj. Ipavec v svoji „Gavoti“; ta skladatelj podaje še pesem „Iz gozda so ptice odplule“ za en glas in klavir. Za en glas in harmonij ali orgle je tudi Stanko Premrl ova „Prošnja“, pesem, katere vznositi značaj je pošteno in toplo občuten.

Dr. Vl. Foerster.